

L'Hospital d'Olot consolida el diagnòstic i el tractament de la incontinència anal

La consulta específica de coloproctologia i els protocols amb l'atenció primària de la Garrotxa han permès millorar la detecció de casos ocults.

Interior de l'Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa. | Martí Albesa.

La visibilització de la incontinència anal a la Garrotxa i la millora del diagnòstic i el tractament d'aquesta patologia és un dels objectius de la Fundació. En els darrers quatre anys s'ha creat una consulta específica de coloproctologia i s'han ampliat les hores d'atenció dedicades a aquesta especialitat.

El tractament de la incontinència anal es pot fer via tractament quirúrgic i/o de rehabilitació. El biofeedback -ensenyar el pacient a utilitzar correctament els músculs de la pelvis- o l'electroestimulació -aplicació de corrent elèctric no dolorós, similar a la que emeten els nostres nervis- són alguns d'aquests mètodes rehabilitadors.

La rehabilitació és la primera via que s'esgota abans de sotmetre el pacient a una cirurgia. Actualment a l'Hospital d'Olot es fan les esfinteroplàsties, una cirurgia per reparar els esfínters trencats, i en un futur es preveu també assumir les cirurgies amb neuroestimuladors que actualment es deriven a Girona.

Amb l'arribada a l'Hospital nou i la millora de les instal·lacions i la infraestructura ja es va fer un

primer pas per treballar en la visibilització i tractament de la incontinència anal. En aquell moment es van començar a fer manometries anorectals, una prova que permet mesurar el funcionament de la part final de l'intestí i que fins aquell moment els usuaris es feien a Girona o Barcelona.

L'aposta de la Fundació per al tractament d'aquesta patologia continuarà aquest 2019 amb la incorporació de l'ecografia endoanal, una tècnica diagnòstica que proporciona una imatge de l'anatomia dels esfínters i que permet detectar alteracions o lesions del canal anal. L'Hospital incorporarà en les properes setmanes un ecògraf per poder realitzar aquest tipus de proves diagnòstiques i evitar així el desplaçament dels usuaris a Vic.

Amb aquestes actuacions, l'Hospital d'Olot abordarà pràcticament la totalitat d'aquesta patologia - des de les proves necessàries per determinar el diagnòstic fins als diferents tractaments per millorar o solucionar la incontinència- i només es derivaran els casos més complexos a Girona.

El diagnòstic i tractament de la incontinència urinària i fecal es valora a la Unitat de Sòl Pèlvic de l'Hospital d'Olot, que compta amb un equip multidisciplinari format pels serveis de Cirurgia, Ginecologia i Obstetrícia, i Rehabilitació.

Aquest 2018 la consulta específica de coloproctologia de l'Hospital d'Olot ha tractat una vuitantena de casos, una gran part dels quals són dones que han patit lesions després del part.

L'Associació ASIA

L'actuació directa en el tractament, diagnòstic i visualització d'aquesta malaltia és un dels objectius de la Fundació des de l'arribada al nou Hospital el 2014. El maig del 2017 es va fer la I Jornada per la Incontinència Anal, organitzada conjuntament amb l'associació de pacients ASIA, on es va aprofitar per establir circuits entre l'atenció primària de la Garrotxa i l'equip especialista de l'Hospital d'Olot.

L'Associació per a la Incontinència Anal (ASIA) va néixer l'octubre del 2013 gràcies a l'empenta i l'esforç d'un grup de pacients afectades i de l'equip mèdic de la Unitat de Cirurgia Colorectal de l'Hospital Universitari Mútua Terrassa i del Consorci Sanitari de Terrassa. L'objectiu de l'associació és ajudar a totes aquelles persones que pateixen incontinència fecal i a les que dia a dia conviuen amb elles.

La incontinència fecal (IF)

Actualment es calcula que entre un 2,2 i un 15,3% de la població adulta del nostre país pateix incontinència fecal; una patologia que limita i estigmatitza la vida de les persones que la pateixen.

La incontinència fecal es considera el principal o un dels principals motius per necessitar atenció del personal sanitari i cuidadors, i és la segona causa d'internament de persones grans en residències. La qualitat de vida dels pacients amb IF es veu molt disminuïda i provoca vergonya, ansietat, depressió i altera els hàbits de vida dels pacients, fins a l'extrem de no sortir del domicili en casos severos.